

Požari

Anton in Terezija Simončič v Račah je oženj upeljal domačijo. Zgorelo je tudi 3.000 kg sena, 1.000 kg otave, več slame in obleke. Vzrok požara je slab dimnik.

V Mali Zimici pri Dupleku je zgorela domačija posezniku Antonu Krajncu. Z domačijo vred je zgorela krma in večja zaloga pridelkov. Vzrok ognja ni dognan.

Na podstrešju veletrgovine Pintar-Lenard v Mariboru so se ponoči vnele lesene vmesne stene zaradi pregretega dimnika. Gasilci, ki so bili takoj na mestu, so v 3 urah požar pogasili, vendar znaša nastala škoda okoli 20.000 dinarjev.

V tovarni bučnega olja Hochmüller v Mariboru so se ponoči vnele okrog dimnika naložene vreče z bučnicami. Požar je opazil stražnik, ki je obvestil gasilce, kateri so oženj omejili. Zaradi ognja povzročena škoda znaša 80.000 din, krita je pa z zavarovalnico.

Gostilničarju Lutariču, ki ima hišo ob cesti med Soboto in Tišino v Prekmurju, je oženj pred dnevi uničil gospodarsko poslopje z vsem inventarjem. Škoda je velika. Vzrok požara ni znan.

Umrl radi zabodljaja z nožem. V Počehovi pri Mariboru so razgrajali tesarski pomočnik Leopold Karnet in njegova tovariša A. Ribič in F. Zorko. Razbili so vrata in šlepe na hiši, ki je last poseznika Fekonje. V obrambo domačije je stopil na plan domači sin Franc Fekonja. V silobranu je zabodel Karneta tako nesrečno, da je umrl.

Velik vlom čez božične praznike. V Mariboru je bil izvršen med božičnimi prazniki v Gosposki ulici zagoreni vlom v veletrgovino z godali Meini in Herold. Vlomilec je prišel s ponarejenimi ključi iz trgovino ter v težko blagajno, iz katere je odnesel 60.000 din. Blagajno je po izvršeni tatvini vlomilec zaklenil, nato je zaklenil še vrata v trgovino ter izginil. Vlomno tatvino so opazili šele 27. decembra, ko so odprli blagajno in pogrešili omenjeno vsoto. Opisani vlom je bil izvršen na isti način s ponarejenimi ključi kot pred leti v podružnico Zadruga gospodarske banke. Takrat je izginilo v noči iz blagajne 70.000 din. Ta vlom je ostal do danes nepojasnen.

Svaka med seboj. Pri posezniku in gostilničarju Stefanu Korenu na Kokolanščaku pri Sv. Jurju ob Ščavnici so slavili godovanje hišnega gospodarja. Med gosti je bil tudi Korenov svak Tivadar iz Kamensčaka. Že v bolj pozni uri sta se svaka spila. Tivadar je oddal zunaj pred hišo iz samokresa tri strele. Ko je šel Koren pogledat, kdo in zakaj strelja, je zopet odjeknil strel in krogla je prebila Korenu sapnik ter obšla pri hrbtenici. Koren so prepeljali v zelo resnem stanju v ptujsko bolnišnico.

Nemavna prednost kolesarskih tatov. Pretekli teden sta dva še neizsledena predrzneža na cesti napadla poseznika sina Stefana Mataja iz Kroga v Prekmurju, ga potegnili s kolesa ter mu kolo odvzeli in z njim pobegnili, fanta pa pustila na cesti. — Kolesarske tatvine so zadnje čase v Prekmurju zelo pogoste. Saj so tatovi odpeljali samo v Soboti šest koles, zato je treba biti previden pri puščanju koles pred raznimi lokali.

»Ne, nič več. Le žejen sem tako neznansko. Tamle je tista dobra voda... Potem moram pa naglo od tod. Moram še daleč, da se lahko izgovorim, če bi bilo treba.«

Urno je skočil k studencu, se ulegel in pil kakor žival. Potem je še enkrat pomahal z roko in zavil po bregu navzgor. Strmina mu je šla tako izpod nog, kakor da hodi po mehki ravnini. Čez četrto ure je bil na vrhu. Tam ga je Julka videla, ko je pri križu obstal, razširil roke in jih sklenil, potem pa izginil, kakor da se je vdrl v zemljo. Čeprav jo je bilo skraj groza pred tem človekom, se ni mogla ubraniti sočutja z njim.

Bil je od vseh zavržen in že od rojstva preklet. Njegov oče, Reberški Martin, je pred dvajsetimi leti zažgal, tako da je ves Podkraj pogorel. Sedeti bi bil moral sedem let, pa je že po petih letih umrl v kaznilnici. Od očeta so vaščani prenesli svojo mržnjo na sina. Tonč, kakor mu je bilo ime, je s sedmimi leti, ko mu je mati umrla, prišel k nekemu čevljarju v Javor za rejenco. Tisti čevljar ga je redil več s palico kakor s kruhom. Zaradi tega in ker so mu ljudje pridelali »požigalec Tonč«, je postal zakrknjen in namrzen. Ker je mogel komu naskrivaj kaj na škodo napraviti, je to storil. V šoli je prekosil vse druge otroke, ker je bil nadarjen in ker se je za čuda rad učil. Delati ni hotel; zato jih je od svojega krušnega očeta dan na dan dobil. Zrastle je in ko mu je bilo šestnajst let, je čevljarju ušel. Pri sestri svoje rajne matere, pri Zaplotnikovi Jerulji, dobro-

GOSPODINJE, ŽENE

IN DEKLETA,

Vaš list je

Pišite po eno brezplačno številko, v kateri bo neko posebno razveseljivo pismo za Vas!

UPRAVA MARIBOR,
KOROŠKA CESTA 5

Posvetu

Papeževe besede. Na dan pred Božičem, dne 24. decembra, je sv. oče Pij XII. sprejel kardinala, ki so mu želeli blagoslovljene božične praznike. V odgovoru je sv. oče poudaril veliko gorje, ki sedaj vlada v svetu, in nalogo Cerkev, da sodeluje pri zdravljenju strašnih ran, ki jih je povzročila sedanja vojna. Posebna skrb sv. očeta je posvečena vojnim ujetnikom, katerim je po svojih zastopnikih poslal besede tolažbe. Glede na vprašanje miru je papež naglasil, da se mora bodoči mir opirati na pravico in pravičnost. Ni stvar Cerkev, da pristane na ta ali drugi sestav, ki si med seboj mestoma nasprotujejo in se vsak opira na svoj lasten nauk o sredstvih, s katerimi naj bi se dosegla in izvedla preobrazba Evrope zaradi boljše bodočnosti. Osnovni pogoji vsakega novega reda so: 1. zmaga nad sovraštvom, ki sedaj razdvaja posamezne narode; 2. zmaga nad nezaupanjem; 3. zmaga nad načelom, da je korist podlaga prava; 4. zmaga nad preveč zaostrenimi nasprotstvi v svetovnem gospodarstvu, tako da bi se vsem državam zagotovila naravna sredstva, ki jih potrebujejo za življenje; 5. zmaga nad sebičnostjo, na koje mesto je treba postaviti iskreno vzajemnost in bratovsko sodelovanje med narodi. Naj bi se — s to iskreno željo je papež končal svoj govor — vojna kmalu končala, naj bi odgovorni državniki kmalu našli pravično rešitev, ki bi omogočila resnično nov red, izvor sreče in blagostanja za vse narode!

Ai si že obnovil naročnino?

dušni ženkici v petdesetih letih, ki je imela v Kotu napol podrto bajto, je našel zavetje.

Jerulja je bila čudna ženica. Pobirala je jajca in jih nosila v mesto prodajat. Ko bi ji ljudje ne bili to in ono še tako dali, bi ne bila mogla živeti, kajti jajca je dajala v mestu skoraj za isti denar, kolikor je sama dala zanje. Vsak teden je šla dvakrat v mesto. Doma ji ni bilo obstanka. Vedno je morala biti na poti. Če jajc ni bilo, je romala in oblezla vse znane in neznane romarske cerkve blizu in daleč. Upala je celo, da bo še v Lurd kdaj prišla, ji bo že Marija kako za pot poslala, kadar ji bo prav. Razen na romanja je bila ženkica udarjena tudi še na rože. V njeni zlibrani bajtici so bili na vseh okencih, na vseh mizah in klopih lončki in piskri z vsajenimi ali namočenimi rožami. Kadar je prišla mimo kake hiše, kjer so imeli na oknih ali na vrtu rože, je tako dolgo prosila in moletovala, da so ji utrgali kak šopek. Na svojih potih jih ni nosila samo v obeh rokah, zataknila si jih je tudi za ušesa in ovenčala koš z njimi.

Ko je sprejela sestrinega sina Tonča pod streho, je bila nekaj časa bolj pri domu. Z materinsko ljubeznijo se ga je oklenila, pa mu ni bila kos, ker mu je vse prav dala. Tako se je zgodilo, da je Tonč ni spoštoval, imel jo je za norčeka in zdelo se mu je, da drugače biti ne more in ne sme, kakor da je lepo z njim in da stori zanj, kar more. Ženkica se je tudi kmalu naveličala in je začela spet po stari navadi pozovati in romati s košem in palico.

Kratke tedenske novice

Papežu Piju XII. je voščil novo leto naš poslanik. Sv. oče je po voščilu podelil blagoslov našemu kralju, knezu namestniku in vsemu jugoslovanskemu narodu.

Ministrski predsednik Dragiša Cvetković je obiskal na Stefanovo Zagreb in podpredsednika vlade dr. Mačka v Kupincu.

Zunanje politični odbor bolgarskega parlamenta je odklonil z veliko večino pristop Bolgarije k berlinski pogodbi treh veselj.

Podonavska komisija v Bukarešti, kateri so pristostvovali zastopniki Nemčije, Italije, Rusije in Romunije, se je nenadoma razšla.

Po ameriških poročilih prepeljajo Nemci skozi Madžarsko v Romunijo 200 do 300 tisoč vojakov, ki so opremljeni z vsemi vojnimi potrebščinami.

Amerikanci poročajo, da zbirajo Rusi čete na besarabski meji in ob ustju Donave.

V Romuniji so na dnevnem redu železniške nesreče. Zdaj trčita dva vlaka skupaj, sedaj zopet zgori s petrolejem naložen vlak. Romuni pravijo, da so vzrok tem nesrečam veliki snežni zameti.

Italija je po dolgih letih zopet uvedla smrtno kazen.

»Svobodni francoski generali« De Gaulle napoveduje, da bo v kratkem Francija stopila zopet v vojno na strani Angležev v Afriki, in to radi pritiska in vmešavanja v vladanje maršala Petaina. De Gaulle bi v tem primeru odstopil poveljstvo maršalu Weygandu.

Hitler se je mudil za božične praznike med vojniki in delavci, ki so zaposleni pri gradnji trdnjav na zapadu.

Na sveti večer in Božič Nemci niso napadali z letali Anglije, Angleži pa ne Nemčije. Vsaj en dan je prišel nad tve dežel mir Gospodov...

Italijanski kralj in cesar Viktor Emanuel je naslovil ob priliki božičnih praznikov na oboroženo silo dnevno povelje, v katerem je naglasil: Ni ovire, ki bi mogla ustaviti pohod s slavo ovenčane Italije.

Vrhovni poveljnik nemške pehotne vojske maršal Brauchitsch je napovedal v svojem božičnem nagovoru na vojaštvo, da bo Nemčija strla odpor še zadnjega in najbolj žilavega nasprotnika — Anglijo.

Glavni poveljnik angleških čet v Afriki, general Wawell, je omenil v svoji božični poslanici zmagoviti angleški vojski, da se bore Velika Britanija in njeni zavezniki za ohranitev svobode.

Angleški kralj Jurij je govoril za Božič angleškemu imperiju po radiu. Rekel je med drugim: Trdno smo odločeni, da vztrajamo do zmage pravice in miru.

Grški vojni minister general Papagos je v božični poslanici svojim vojakom čestital k zmagovitim uspehom na fronti v Albaniji.

Angleški zunanji minister lord Halifax je določen za poslanika Velike Britanije v Washingtonu. Na njegovo mesto je bil postavljen vojni minister Anthony Eden.

Spanci so s protiletalskimi topovi zbili v morje francosko letalo, v katerem je bilo pet visokih francoskih častnikov, ki so bili namenjeni iz francoske severne Afrike v Gibraltar.

producentom — delniško družbo Korsnka, se je slednja obvezala, da postavi veliko tovarno za izdelavo alkohola iz lesa. Tovarna bo letno pridelala 30.000 hl 95% alkohola. Tajnost proizvodnje ostane v rokah države.

Nove letede »trdnjave«. V Ameriki gradijo nov tip »letečih trdnjav«, ki bodo baje prekosila vsa bombna letala dosedanjega izdelka. Nova »leteča trdnjava« bo trikrat tako velika kakor dosedanja bombniki tega imena. Posadka bo štela deset mož. Trdnjava bo oborožena s topovi in strojnicami. Na nji bo prostora za prevoz 225 vojakov v popolni bojni opremi. Motorji tega bombnika bodo tako močni, da bo »leteča trdnjava« lahko preletela Atlantski ocean brez vmesnega pristanka.